

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 23 ноември 2016 г.
(OR. en)

14778/16

Междуетноститутуционално досие:
2016/0363 (COD)

EF 354
ECOFIN 1099
DRS 47

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор
Дата на получаване:	23 ноември 2016 г.
До:	Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2016) 853 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета във връзка с реда на вземанията по необезпечени дългови инструменти в йерархията при несъстоятелност

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2016) 853 final.

Приложение: COM(2016) 853 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 23.11.2016 г.
COM(2016) 853 final

2016/0363 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета
във връзка с реда на вземанията по необезпечени дългови инструменти в
йерархията при несъстоятелност**

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Предложените изменения на Директива 2014/59/ЕС (Директива относно възстановяването и преструктурирането на банките или ДВПБ) са част от законодателен пакет, който включва също предложения за изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013 (Регламент относно капиталовите изисквания или РКИ), Директива 2013/36/ЕС (Директива относно капиталовите изисквания или ДКИ) и на Регламент (ЕС) № 806/2014 (Регламент относно Единния механизъм за преструктуриране или РЕМП).

През последните години ЕС проведе съществена реформа на регулаторната рамка за финансовите услуги с цел да подобри устойчивостта на финансовите институции в ЕС въз основа предимно на глобални стандарти, договорени с международните партньори на ЕС. По-специално, пакетът за реформа включваше Регламент (ЕС) № 575/2013 (Регламента относно капиталовите изисквания или РКИ) и Директива 2013/36/ЕС (Директивата относно капиталовите изисквания или ДКИ) по отношение на пруденциалния надзор на институциите, Директива 2014/59/ЕС (Директивата относно възстановяването и преструктурирането на банките или ДВПБ) по отношение на възстановяването и преструктурирането на институциите и Регламент (ЕС) № 806/2014 относно Единния механизъм за преструктуриране (ЕМП).

Тези мерки бяха предприети в отговор на финансовата криза, която се разви през периода 2007—2008 г. Липсата на адекватни рамки за управление на кризи и за преструктуриране принуди правителствата в целия свят да спасяват банки след финансовата криза. Последиците от това за публичните финанси, както и нежеланият ефект за поемане от обществото на разходите за изпадане на банките в несъстоятелност, изтъкнаха необходимостта от различен подход към управлението на банкови кризи и защита на финансовата стабилност.

В рамките на Съюза, в съответствие със значителните стъпки, предприети на международните форуми, Директива 2014/59/ЕС (Директива относно възстановяването и преструктурирането на банките или ДВПБ)¹ и Регламент (ЕС) № 806/2014 (Регламент относно Единния механизъм за преструктуриране или РЕМП)² създадоха стабилна рамка за преструктуриране на банките с оглед на ефективното управление на банковите кризи и намаляване на отрицателното им въздействие върху финансовата стабилност и публичните финанси. Един от ключовите инструменти на една солидна рамка за преструктуриране е „споделянето на загуби“, което се състои в обезценяване на дългове или преобразуване на вземания по дългове или други задължения в собствен капитал съобразно предварително определена йерархия. Инструментът може да се използва за

¹ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190.

² Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране на банки, и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010, ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

поемане на загуби или вътрешно рекапитализиране на институция, която изпада или има вероятност да изпадне в несъстоятелност, така че жизнеспособността ѝ да се възстанови. Поради това акционерите и други кредитори ще трябва да поемат тежестта от изпадане в несъстоятелност на институцията вместо данъкоплатците.

Една от основните цели на ДВПБ е да улесни поемането на загубите на частния сектор в случай на банкова криза. За да се постигне тази цел, от всички банки се изисква да изпълнят минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), за да се осигурят достатъчно финансови ресурси за обезценяване или преобразуване в собствен капитал. В съответствие с ДВПБ МИПЗ не изисква по принцип задължителна подчиненост на приемливите инструменти за целите на МИПЗ. Това означава, че на практика задължения, приемливи за целите на МИПЗ, могат да имат равнопоставено третиране (*pari passu*) при производство по несъстоятелност с някои задължения, при които загубите не могат да бъдат споделени в съответствие с ДВПБ, напр. оперативни задължения, като краткосрочни междубанкови кредити, или някои други задължения, при които загубите могат да бъдат споделени, но е възможно да бъдат изключени от споделяне на загуби по субективна преценка, ако органът за реструктуриране може да обоснове, че е трудно те да бъдат подложени на такова споделяне поради изпълнение на процедури или риск от разпространяване на проблемите (напр. деривати). Това може да доведе до ситуации, когато притежателите на облигации, участващи в споделяне на загуби, могат да предявят претенции, че са били третирани по-неблагоприятно при реструктурирането, отколкото при хипотетична несъстоятелност. В такъв случай те ще трябва да бъдат компенсирани чрез финансови средства на фонда за реструктуриране. За да се избегне този риск, органите за реструктуриране могат да решат, че изискването за МИПЗ следва да се изпълни с инструменти, чийто ред при несъстоятелност е по-нисък този на други задължения, при които загубите или не могат да бъдат споделени по закон, или е трудно да бъдат споделени („изискване за подчиненост“).

На световно равнище на 9 ноември 2015 г. Съветът за финансова стабилност (СФС) публикува „Договорености относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“ („стандарт за ОКПЗ“), приети една седмица по-късно на срещата на високо равнище на Г-20 в Турция³. Стандартът за ОКПЗ изисква от глобалните системно значими банки (Г-СЗБ), наричани „глобални системно значими институции“ (Г-СЗИ) в законодателството на Съюза, да разполагат с достатъчен минимален размер от задължения с висок капацитет за поемане (споделяне) на загуби („минимално изискване за ОКПЗ“), за да се гарантира безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране. В своето съобщение от 24 ноември 2015 г.⁴ Комисията пое ангажимент да изготви законодателно предложение до края на настоящата година, така че стандартът за ОКПЗ да може да бъде приложен в договорения краен срок през 2019 г.

Настоящото предложение е част от усилията на Комисията за прилагане на стандарта за ОКПЗ в Съюза съвместно с някои други предложения за изменение на съществуващата рамка на Съюза за възстановяване и реструктуриране.

³ СФС, „Принципи относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на глобалните системно значими банки (Г-СЗБ) при реструктуриране“, „Договорености относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“, 9.11.2015 г.

⁴ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейската централна банка, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Към завършването на банковия съюз“, 24.11.2015 г., COM(2015) 587 final.

В предложението са включени целенасочени изменения на ДВПБ, свързани с реда на вземанията при несъстоятелност на притежателите на дългови инструменти, емитирани от банки от Съюза, с цел изпълнение на изискванията на ДВПБ и ОКПЗ относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на банките. С цел да се подобри оперативното изпълнение и стабилността на правомощията за споделяне на загуби и да се избегне правна несигурност, стандартът за ОКПЗ изисква задълженията да бъдат приемливи за целите на ОКПЗ само ако са подчинени спрямо други задължения, т.е. ако поемат загуби при несъстоятелност или реструктуриране преди други „привилегирани“ задължения, които са изрично изключени от приемливост за целите на ОКПЗ, като деривати, гарантирани депозити или данъчни задължения. Следователно стандартът за ОКПЗ изисква подчиненост, при определени изключения, но не предписва начина за това.

Вследствие на изискването за ОКПЗ за съчетаване на подчинените инструменти с искане за евентуална субективна преценка от страна на органите за реструктуриране на Съюза за изпълнение на МИПЗ също с подчинени инструменти, някои държави са преразгледали реда на вземанията при несъстоятелност в националните си законодателства. Редица държави членки са изменили (или понастоящем изменят) реда на вземанията при несъстоятелност на определени кредитори на банки съгласно националното си право в областта на несъстоятелността с цел да приведат в действие евентуалното приложение на инструмента за споделяне на загуби съгласно ДВПБ и да гарантират, че техните Г-СЗИ отговарят на изискването за подчиненост на стандарта за ОКПЗ. Според възприетите в някои държави подходи съществуващият първостепенен необезпечен дълг е бил подчинен с незабавно действие, за да се даде възможност на банките да изпълнят изискванията за подчиненост, произтичащи от ДВПБ или стандарта за ОКПЗ. Според други подходи ще се наложи банките да емитират нови дългови инструменти. Тъй като между приетите досега национални правила има значителни различия, налице е широко съгласие между заинтересованите страни и държавите членки, че наличието на различни подходи към законоустановения ред на вземанията на кредиторите на банки при несъстоятелност създава несигурност както за емитентите, така и за инвеститорите, и затруднява прилагането от трансграничните институции на инструмента за споделяне на загуби. Тази несигурност може да доведе и до нарушаване на условията на конкуренция в смисъл, че притежателите на необезпечени дългови инструменти могат да бъдат третирани по различен начин в различните държави членки и разходите на банките за изпълнение на изискванията на ОКПЗ и МИПЗ може да бъдат различни в отделните държави членки. Освен това при толкова различни национални режими по несъстоятелност кредиторите на банките ще бъдат третирани по много различен начин, когато купуват дългови инструменти, емитирани от банки, попадащи в различни национални режими, що се отнася до йерархията на кредиторите.

Поради посочените причини в своя Доклад относно банковия съюз⁵ Европейският парламент приканва Комисията да представи предложения с цел допълнително намаляване на правните рискове за вземанията съгласно принципа за справедливо третиране на кредиторите, а в заключенията си от 17 юни 2016 г.⁶ ECOFIN призова Комисията да представи предложение за общ подход към йерархията на кредиторите на банки.

⁵ Доклад за банковия съюз — Годишен доклад за 2015 г. (2015/2221(INI)).

⁶ Заключения на Съвета от 17 юни 2016 г. за пътна карта с оглед на приключване изграждането на банковия съюз: http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_bg.pdf.

Конкретно предложение относно йерархията на кредиторите на банки е обосновано с оглед особеностите на разглежданите въпроси и спешната нужда от хармонизирани правила на Съюза за предотвратяване на всяко по-нататъшно нарушаване на условията на конкуренция на вътрешния пазар.

1.1. Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката

В съществуващата рамка на Съюза за реструктуриране на банките вече се съдържат изисквания банките от Съюза да разполагат с достатъчен размер задължения с висок капацитет за поемане (споделяне) на загуби, които да бъдат използвани при реструктуриране на банките. Като улесни прилагането на инструмента за споделяне на загуби чрез изпълнение на изискването за подчиненост съгласно ДВПБ и стандарта за ОКПЗ, предложението ще подобри прилагането на съществуващите правила и ще допринесе за изпълнението на стандарта за ОКПЗ в Съюза. Следователно предложението е съгласувано с общата цел на рамката на Съюза за реструктуриране на банките — да се намали приносът на данъкоплатците при реструктурирането на банките.

1.2. Съгласуваност с другите политики на Съюза

Предложението е част от по-широко преразглеждане на финансовото законодателство на Съюза, чиято цел е намаляване на рисковете във финансовия сектор, като същевременно се насърчава устойчивото финансиране на икономическата дейност. То е изцяло съгласувано с основните цели на ЕС за насърчаване на финансовата стабилност, намаляване на приноса на данъкоплатците при реструктурирането на банките, както и допринасяне за устойчивото финансиране на икономиката.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

2.1. Правно основание

Предложената директива изменя съществуваща директива — ДВПБ. Правното основание за предложението е същото като правното основание за ДВПБ, а именно член 114 от ДФЕС. С тази разпоредба се разрешава приемането на мерки за сближаване на национални разпоредби, насочени към създаването и функционирането на вътрешния пазар.

Предложението хармонизира националните законодателства относно възстановяването и реструктурирането на кредитни институции и инвестиционни посредници, по-специално по отношение на техния капацитет за поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране до степента, която е необходима, за да се гарантира, че държавите членки и банките от Съюза разполагат с едни и същи инструменти и капацитет за справяне с банкова несъстоятелност в съответствие с договорените международни стандарти (стандарта за ОКПЗ).

Като установява хармонизирани правила на вътрешния пазар относно третирането на определени кредитори на банки при реструктуриране, предложението намалява значително различията в националните правила относно капацитета на банките за поемане на загуби и рекапитализация, които могат да нарушат конкуренцията на

вътрешния пазар. Следователно целите на предложението са свързани със създаването и функционирането на вътрешния пазар.

Поради тази причина член 114 от ДФЕС е целесъобразно правно основание.

2.2. Субсидиарност

По силата на принципа на субсидиарност, установен в член 5, параграф 3 от ДЕС, в области, които не попадат в рамките на изключителната му компетентност, Съюзът следва да предприема действие, само ако и доколкото целите на предложеното действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки както на централно, така и на регионално и местно равнище, а с оглед на мащаба или последиците от предложеното действие, могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза.

Съюзът и неговите държави членки са поели задължението да прилагат рамката на Съюза за възстановяване и реструктуриране на банките в съответствие с международните стандарти. При липса на действие от страна на Съюза би трябвало държавите членки да приемат сами правилата за третиране на кредиторите на банки при реструктуриране, за да се улесни прилагането на инструмента за споделяне на загуби съгласно ДВПБ и да се приложи международно договореният стандарт за ОКПЗ. В резултат на значителните различия между националните правила, банките и техните кредитори (инвеститори) са изправени пред правна несигурност, както и пред различни и потенциално по-големи разходи, отколкото ако бъде предприето действие от страна на Съюза. Ето защо предприемането на действие от страна на Съюза е желателно, за да се улесни хармонизираното прилагане на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с глобалния стандарт за ОКПЗ, така че да се облекчат максимално разходите на банките и техните кредитори за изпълнение на изискванията, като същевременно се гарантира ефективно реструктуриране в случай на банкова несъстоятелност.

2.3. Пропорционалност

По силата на принципа на пропорционалността съдържанието и формата на действията на Съюза не трябва да надхвърлят необходимото за постигане на неговите цели в съответствие с общите цели на договорите. Предложението няма да повлияе съществено върху тежестта за банките, свързана с изпълнението на съществуващите правила относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация, и ще намали до минимум разходите им за спазване на стандарта за ОКПЗ. Освен това правата на кредиторите на банки и на инвеститорите по отношение на съществуващия дълг няма да бъдат засегнати. Следователно разпоредбите на предложението не надхвърлят необходимото за постигане на неговите цели.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

3.1. Оценка на въздействието

Като част от по-широко преразглеждане на финансовото законодателство на Съюза, имащо за цел намаляване на рисковете във финансовия сектор, беше извършена обстойна оценка на въздействието на предложението. На 7 септември 2016 г. проектодокладът за оценка на въздействието бе предаден на Комитета за регулаторен

контрол на Комисията⁷. Първото становище на комитета беше отрицателно. След като бе засилен доказателственият материал на елементите от пакета за преразглеждане, на 27 септември 2016 г. комитетът даде положително становище.

В съответствие с политиката си за „по-добро регулиране“ Комисията направи оценка на въздействието на няколко варианти на политики. Вариантите за политики бяха оценени по отношение на ключовите цели за увеличаване на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на банките при в процес на реструктуриране, както и на правната сигурност и съгласуваността на рамката за реструктуриране. При оценката бяха взети под внимание ефективността, която ще се постигне чрез осъществяване на гореизложените цели, и икономичността на различните варианти на политики.

Оценката на въздействието отхвърля опцията за липса на промени в политиката по отношение на йерархията на кредиторите при несъстоятелност на банки в Съюза, тъй като тази опция нарушава условията на конкуренция на вътрешния пазар за първостепенен необезпечен дълг на банките, защото различният статут на притежателите на банков дълг в отделните държави членки може да повлияе неравномерно върху разходите на банките за финансиране. По отношение на хармонизирането бяха разгледани няколко подварианта⁸ и оценката на въздействието достига до заключението, че създаването на специфичен, „непривилегирован“ първостепенен необезпечен дълг е икономически най-ефективният начин за изпълнение от Г-СЗИ на изискването за подчиненост в стандарта за ОКПЗ, както и на изискването на органите за реструктуриране за спазване на МИПЗ чрез подчинен дълг конкретно във всеки отделен случай. За разлика от инструментите на собствения капитал, такива дългови инструменти могат да бъдат използвани за споделяне на загуби при реструктуриране на банки само след обезценяване или преобразуване на инструменти на собствения капитал и преди споделяне на загуби с други първостепенни задължения. Основното предимство на този вариант е, че банките могат да продължат да емитират (с по-малко разходи) първостепенен дълг с цел финансиране или по оперативни съображения, докато новият клас задължения може да се използва главно за спазване на регулаторните изисквания относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация.

3.2. Основни права

Настоящото предложение е в съответствие с основните права и спазва принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално правото на собственост и свободата на стопанска инициатива, и трябва да се прилага в съответствие с тези права и принципи. По-конкретно, настоящата директива гарантира, че намесата в правата на собственост на кредиторите на банки няма да бъде непропорционална. Тя ще гарантира, че засегнатите кредитори няма да понесат загуби, по-големи от тези, които биха понесли, ако институцията би била ликвидирана при обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението за реструктурирането ѝ.

⁷

Препратка към оценката на въздействието и нейното резюме.

⁸

Трите подварианта са: i) законоустановена подчиненост на всички необезпечени дългове с обратна сила; ii) създаване на категория непривилегирован първостепенен дълг; iii) законоустановена привилегированост за всички депозити по отношение на първостепенния дълг.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Съюза.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

5.1. Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване

Настоящото предложение задължава държавите членки да транспонират измененията в ДВПБ в своите национални законодателства до [юни 2017 г.] и задължава банките да приложат изменените правила до [юли 2017 г.].

5.2. Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението

Предложението изменя член 108 от ДВПБ, като хармонизира частично йерархията на кредиторите при несъстоятелност на банки по отношение на реда на вземанията на притежателите на първостепенен необезпечен дълг на банките, който е приемлив за целите на правилата на ДВПБ и стандарта за ОКПЗ относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация за банките, и по-специално на изискването за подчиненост.

Новата разпоредба запазва съществуващата категория първостепенен дълг, като създава нова категория актив за „непривилегирован“ първостепенен дълг, който следва да се използва за споделяне на загуби при реструктуриране само след други капиталови инструменти, но преди други първостепенни задължения. Институциите си запазват свободата да емитират дългове и в двете категории, но само категорията „непривилегирован“ първостепенен дълг е приемлива за целите на минималното изискване на ОКПЗ или на друго изискване за подчиненост в зависимост от конкретния случай.

Предложената директива не следва да се отрази на съществуващите дългове на банките и законоустановения ред на вземанията при несъстоятелност и ще се прилага за емитирането на банков дълг след датата на влизането си в сила. Що се отнася до дълговите инструменти, емитирани преди датата на влизане в сила на тази директива, посочена в член 2, параграф 1 [юли 2017 г.], редът на вземанията по тях при несъстоятелност следва да се урежда от националните законодателства на държавите членки, които са в сила към [31 декември 2016 г.].

В предложената директива се изисква държавите членки да я транспонират до [юни 2017 г.], а датата на влизането ѝ в сила е определена за [юли 2017 г.].

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета
във връзка с реда на вземанията по необезпечени дългови инструменти в
йерархията при несъстоятелност**

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,
като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-
специално член 114 от него,
като взеха предвид предложението на Европейската комисия,
след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,
като взеха предвид становището на Европейската централна банка⁹,
като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹⁰,
в съответствие с обикновената законодателна процедура,
като имат предвид, че:

- (1) Съветът за финансова стабилност (СФС) публикува „Договореностите относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“ („стандарт за ОКПЗ“) на 9 ноември 2015 г., одобрени от Г-20 през ноември 2015 г. Стандартът за ОКПЗ изисква от глобалните системно значими банки (Г-СЗБ), наричани „глобални системно значими институции“ (Г-СЗИ) в законодателството на Съюза, да разполагат с достатъчен минимален размер задължения с висок капацитет за поемане (споделяне) на загуби („минимално изискване за ОКПЗ“), за да се гарантира безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране. В своето съобщение от 24 ноември 2015 г.¹¹ Комисията пое ангажимент да изготви законодателно предложение до края на 2016 г., така че стандартът за ОКПЗ да може да бъде приложен в рамките на договорения в международен план краен срок през 2019 г.

⁹ ОВ С, , стр. .

¹⁰ ОВ С, , стр. .

¹¹ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейската централна банка, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Към завършването на банковия съюз“, 24.11.2015 г., COM(2015) 587 final.

- (2) Прилагането на стандарта за ОКПЗ в Съюза трябва да бъде съобразено със съществуващото специфично за институциите минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), приложимо за всички кредитни институции и инвестиционни посредници от Съюза, както е определено в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹². Тъй като ОКПЗ и МИПЗ си поставят една и съща цел, а именно — гарантиране на достатъчен капацитет на кредитните институции и инвестиционните посредници за поемане на загуби, двете изисквания следва да бъдат взаимно допълващи се елементи на една обща рамка. В оперативен отношение хармонизираното минимално равнище на стандарта ОКПЗ за Г-СЗИ („минималното изискване за ОКПЗ“) следва да се въведе в законодателството на Съюза чрез изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹³, докато специфичните за институциите допълнения за Г-СЗИ и специфичното изискване за институциите, които не са Г-СЗИ, следва да се въведат чрез целенасочени изменения на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета¹⁴. Съответните разпоредби на настоящата директива относно реда на вземанията на необезпечени дългови инструменти в йерархията при несъстоятелност допълват разпоредбите на посочените по-горе законодателни актове и Директива 2013/36/ЕС¹⁵.
- (3) Държавите членки следва да гарантират, че кредитните институции и инвестиционните посредници разполагат с достатъчен капацитет за поемане на загуби и рекапитализация, за да се гарантира безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране с минимално въздействие върху финансовата стабилност и данъкоплатците. Това следва да се постигне чрез постоянно спазване от страна на кредитните институции и инвестиционните посредници на минималното изискване за ОКПЗ, както е предвидено в Регламент (ЕС) № 575/2013, и на изискването за собствен капитал и приемливи задължения, както е предвидено в Директива 2014/59/ЕС.
- (4) Стандартът за ОКПЗ, както е приложен в правото на Съюза от Регламент (ЕС) № 575/2013, изисква Г-СЗИ да изпълнят минималното изискване за ОКПЗ, с определени изключения, посредством подчинени задължения, произтичащи от дългови инструменти, които при несъстоятелност са с по-нисък ранг от други първостепенни задължения („изискване за подчиненост“). Директива 2014/59/ЕС

¹² Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190.

¹³ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

¹⁴ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране на банки, и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010, ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

¹⁵ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338.

дава възможност на органите за реструктуриране да изискват Г-СЗИ и други институции да изпълнят в зависимост от конкретния случай специфичното за тях изискване посредством подчинени задължения, така че да се намали рискът от обжалване на кредиторите въз основа на това, че загубите им при реструктуриране са по-големи от загубите, които биха понесли при обичайно производство по несъстоятелност.

- (5) Редица държави членки са изменили или понастоящем изменят реда на вземанията по необезпечен първостепенен дълг съгласно националното си законодателство в областта на несъстоятелността с цел да дадат възможност на своите кредитни институции и инвестиционни посредници да изпълнят изискването за подчиненост, както е предвидено в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2014/59/ЕС.
- (6) Между приетите досега национални правила има значителни различия. Липсата на хармонизирани правила на Съюза създава в еднаква степен несигурност за емитиращите кредитни институции, инвестиционните посредници и инвеститорите и затруднява прилагането на инструмента за споделяне на загуби от трансграничните институции. Тази липса води освен това до нарушаване на условията на конкуренция на вътрешния пазар, тъй като между разходите на кредитните институции и инвестиционните посредници за изпълнение на изискването за подчиненост, установено в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2014/59/ЕС, и разходите, понасяни от инвеститорите при закупуване на дългови инструменти, емитирани от кредитни институции и инвестиционни посредници, може да съществуват значителни различия на територията на Съюза.
- (7) В своя Доклад относно банковия съюз Европейският парламент прикани Комисията да представи предложения с цел допълнително намаляване на правните рискове за вземанията съгласно принципа за справедливо третиране на кредиторите, а в заключенията си от 17 юни 2016 г.¹⁶ Съветът призова Комисията да представи предложение за общ подход към йерархията на кредиторите на банки с оглед да се повиши правната сигурност в случай на реструктуриране.
- (8) Следователно е необходимо да се отстранят съществените пречки пред функционирането на вътрешния пазар и да се избегнат нарушенията на конкуренцията, предизвикани от липсата на хармонизирани правила на Съюза относно йерархията на кредиторите на банките, и да се предотврати възникването на такива пречки и нарушения в бъдеще. Ето защо подходящото правно основание за настоящата директива следва да бъде член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), тълкуван в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз.
- (9) За да се намалят до минимум разходите на кредитните институции и инвестиционните посредници за спазване на изискването за подчиненост, както и евентуални отрицателни последици за техните разходи за финансиране, настоящата директива следва да даде на държавите членки възможност да запазят съществуващата категория на необезпечен първостепенен дълг, която е с

¹⁶

Заключения на Съвета от 17 юни 2016 г. за пътна карта с оглед на приключване изграждането на банковия съюз: http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_bg.pdf.

най-висок ред на вземанията сред дълговите инструменти при реструктуриране и е свързана с по-малко разходи за кредитните институции и инвестиционните посредници в сравнение с всички други подчинени задължения. От държавите членки обаче се изисква да създадат нова категория актив под формата на „непривилегирован“ първостепенен дълг, който да се използва за споделяне на загуби при реструктуриране само след други капиталови инструменти, но преди други първостепенни задължения. Кредитните институции и инвестиционните посредници следва да си запазят свободата да емитират дългове и в двете категории, но само категорията „непривилегирован“ първостепенен дълг следва да е приемлива за целите на изискването за подчиненост, предвидено в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2014/59/ЕС. Това следва да даде възможност на кредитните институции и инвестиционните посредници да използват за своето финансиране, или по каквито и да било други оперативни съображения, свързани с по-малко разходи първостепенен дълг, като емитират новата „непривилегирована“ категория първостепенен дълг за спазване на изискването за подчиненост.

- (10) За да се гарантира, че новата „непривилегирована“ категория дългови инструменти отговаря на критериите за приемливост по Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2014/59/ЕС, държавите членки следва да гарантират, че първоначалният падеж по договора им изтича в рамките на една година, че нямат деривативни характеристики и че в съответната договорна документация във връзка с емитирането им изрично е посочен техният ред на вземанията при обичайно производство по несъстоятелност.
- (11) За да се повиши правната сигурност за инвеститорите, държавите членки следва да гарантират, че стандартните първостепенни дългови инструменти имат по-висок приоритет на вземанията съгласно националните им законодателства в областта на несъстоятелността, отколкото новата „непривилегирована“ категория първостепенни дългови инструменти при обичайно производство по несъстоятелност. Държавите членки следва също така да гарантират, че новата „непривилегирована“ категория първостепенни дългови инструменти има по-висок приоритет на вземанията в сравнение с инструментите на собствения капитал или други подчинени задължения, и че за разлика от тези инструменти или задължения, „непривилегированата“ категория първостепенни дългови инструменти могат да бъдат използвани за споделяне на загуби, само когато емитиращата институция е в процес на реструктуриране.
- (12) Тъй като целите на Директивата, а именно установяване на единни правила за йерархията на кредиторите на банките за целите на рамката на Съюза за възстановяване и реструктуриране, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно могат, поради обхвата на мярката, да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (13) Целесъобразно е измененията на Директива 2014/59/ЕО, предвидени в настоящата директива, да бъдат прилагани за задължения, емитирани на датата на влизане в сила на настоящата директива или след нея, както и за задължения,

които са все още непогасени към тази дата. За целите на правната сигурност и за намаляване на преходните разходи в максимално възможната степен, държавите членки следва обаче да гарантират, че третирането на всички непогасени задължения, които кредитните институции и инвестиционните посредници са емитирали преди тази дата, се урежда от законодателствата на държавите членки, които са в сила към [31 декември 2016 г.]. Непогасените задължения ще останат следователно подчинени на регулаторните изисквания, определени в Директива 2014/59/ЕС и съответното национално законодателство, което е в сила към [31 декември 2016 г.],

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2014/59/ЕС

1. Думите „на депозитите“ се заличават от заглавието на член 108 и думата „непривилегировани“ се заличава от член 108, първа алинея, буква а).
2. В края на член 108 се добавят следните параграфи:

„2. Държавите членки гарантират, че за субектите, посочени в член 1, параграф 1, букви а), б), в) и г), обикновените необезпечени вземания, произтичащи от дълговите инструменти с най-висок ред измежду дълговите инструменти съгласно националното право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност, имат по-висок ред от този на необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, които отговарят на следните условия:

 - а) първоначалният падеж по договора за дълговите инструменти изтича в рамките на една година;
 - б) нямат деривативни характеристики;
 - в) в съответната договорна документация във връзка с емитирането изрично е посочен редът на вземанията съгласно настоящия параграф.
3. Държавите членки гарантират, че обикновените необезпечени вземания, произтичащи от дълговите инструменти, посочени в параграф 2, имат по-висок ред в националното право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност, от реда на вземанията, произтичащи от инструментите, посочени в член 48, параграф 1, букви а)—г).
4. Държавите членки гарантират, че техните национални законодателства, уреждащи обичайното производство по несъстоятелност, които са в сила към [31 декември 2016 г.], се прилагат за обикновените необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани от субектите, посочени в член 1, параграф 1, букви а), б), в) и г), преди [дата на прилагане на настоящата директива — юли 2017 г.]“

Член 2
Транспониране

5. Държавите членки приемат и публикуват до [юни 2017 г.] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Държавите членки прилагат тези мерки от [юли 2017].

6. Когато държавите членки приемат посочените в параграф 1 мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.
7. Държавите членки предоставят текста на основните разпоредби на националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива, на Комисията и на Европейския банков орган.

Член 3
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател